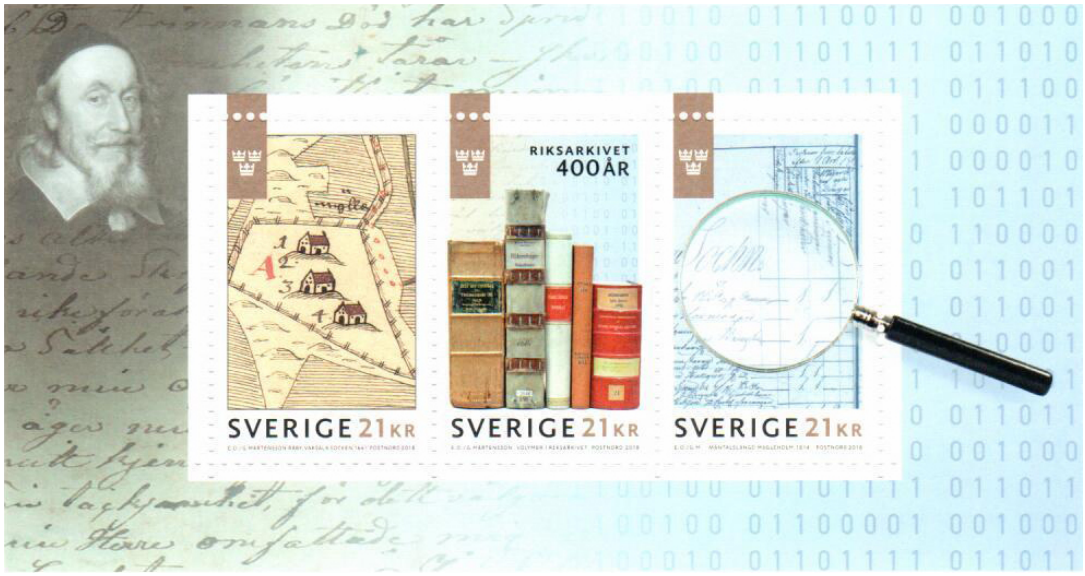

Od 16 października 1618 roku, kiedy kanclerz Axel Oxenstierna podpisał Akt o Rijkzens Archivum, Archiwum Narodowe w Szwecji dba o zachowanie i ochronę źródeł historycznych. Początkowo stanowiło ono część Rady Królewskiej, a od 1878 ma status samodzielnej instytucji, Riksarkivet, która stopniowo rozwija się. W 1995 roku w jego skład weszło Archiwum Wojskowe, powołane w 1805 roku, zaś w roku 2010 włączono doń siedem archiwów regionalnych: w Vadstena (utworzone w 1899 r.), w Lund i Uppsali (1903 r.), w Visby (1905 r.), w Göteborgu (1911 r.), w Östersund (1928 r.) i w Härnösand (1935 r.).

Rozmiar przechowywanych w nim archiwaliów systematycznie się powiększa. Obecnie sięga ponad 800 000 m. b. W skład jego zasobu wchodzą materiały administracji rządowej i regionalnej, instytucji państwowych, stowarzyszeń ogólnokrajowych i lokalnych, rodzin i osób prywatnych. Najstarszy przechowywany dokument pergaminowy to karta z mszału w języku angielskim z końca X wieku. Najnowsze dokumenty przechowywane są już na nośnikach informatycznych.

Od połowy XVIII w., po wydaniu Aktu o wolności prasy w 1766 r., każdy obywatel ma prawo korzystania z dokumentów administracyjnych. Wyjątkiem, podobnie jak w innych krajach, są dokumenty zawierające dane poufne lub w złym stanie fizycznym. W wypadku tych ostatnich, powszechnie wykonuje się i udostępnia kopie cyfrowe.

Obchody 400-lecia Riksarkivet trwają, bez mała, przez cały 2018 rok, poświęcono temu odrębne zakładki serwisu internetowego ze specjalnym jubileuszowym logo. 19 kwietnia odbyła się jubileuszowa uroczystość w głównym budynku Archiwum w Sztokholmie, z udziałem m. in. króla Szwecji Karola XVI Gustawa, następczyni tronu księżniczki Victorii i ministra kultury Alice Bah Kuhnke. Natomiast w dniach 18-19 października odbędzie się konferencje połączona ze świętem dla wszystkich pracowników Riksarkivet. Po połączeniu z archiwami regionalnymi jest to teraz ponad 500 osób.

Więcej: Riksarkivet firar 400 år!

Anna Laszuk
(NDAP)